

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अच्युताब्राह्मणधेनोर्नाशात्तस्याएवत्वयाआदानात् ॥ २३ ॥ कच्छं च रिष्ये पापफलं भोक्ष्ये ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ त्वानं आत्मानं स धिरार्षः ॥ २७ ॥ २८ ॥
 ततस्तमपरं विप्रं याचे विनिमयेन वै ॥ गवां शतसहस्रं हितत्कृते गृह्यतामिति ॥ १७ ॥ ब्राह्मण उवाच नराज्ञां प्रतिगृह्णामि शक्तोऽहं स्वस्य मार्गणे ॥ सैव गौ
 दीयतां शीघ्रं ममेति मधुसूदन ॥ १८ ॥ रुक्ममश्वं श्वददुतोरजतस्यंदनांस्तथा ॥ नजग्राहययौ चापितदास ब्राह्मणर्षभः ॥ १९ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु चोदितः
 कालधर्मणा ॥ पितृलोकमहं प्राप्य धर्मराजमुपागमं ॥ २० ॥ यमस्तु पूजयित्वा मां तो वचनमब्रवीत् ॥ नांतः संख्यायते राजंस्तव पुण्यस्य कर्मणः ॥ २१ ॥ अ
 स्ति चैव कृतं पापमज्ञानात्तदपित्वया ॥ चरस्व पापं पश्चाद्वा पूर्ववत्वं यथेच्छसि ॥ २२ ॥ रक्षितास्मांति चोक्तं ते प्रतिज्ञा चानृता तव ॥ ब्राह्मणस्वस्य चादानं द्विविध
 स्ते व्यतिक्रमः ॥ २३ ॥ पूर्वं कच्छं च रिष्ये हं पश्चाच्छुभमिति प्रभो ॥ धर्मराजं ब्रुवन्नेवं पतितोऽस्मि महीतले ॥ २४ ॥ अश्रौष्यति तश्चाहं यमस्योच्चैः प्रभाषतः ॥ वा
 सुदेवः समुद्धर्ता भविता ते जनार्दनः ॥ २५ ॥ पूर्णवर्षसहस्रांति क्षीणे कर्मणि दुष्कृते ॥ प्राप्स्यसे शाश्वतान् लोकान् जितान् स्वेनैव कर्मणा ॥ २६ ॥ कूपेऽत्मानमधः शी
 र्षमपश्यं पतितश्च ह ॥ तिर्यग्योनिमनुप्राप्तं न च मामजहात्स्मृतिः ॥ २७ ॥ त्वया तु तारितोऽस्य द्यकिमन्यत्र तपो बलात् ॥ अनुजानीहि मां कृष्ण गच्छेयं दिवमघवै
 ॥ २८ ॥ अनुज्ञातः संकृष्णेन नमस्कृत्य जनार्दनं ॥ दिव्यमास्थाय पंथानं ययौ दिवमरिंदमः ॥ २९ ॥ ततस्तस्मिन् दिवं याते नृगे भरतसत्तम ॥ वासुदेव इमं श्लो
 कं जगाद कुरुनंदन ॥ ३० ॥ ब्राह्मणस्वं न हर्तव्यं पुरुषेण विजानता ॥ ब्राह्मणस्वं त्वंहं तिनृगं ब्राह्मणगौरिव ॥ ३१ ॥ सतां समागमः सद्भिर्ना फलः पार्थ विद्यते ॥ वि
 मुक्तं न रकात्पश्य नृगं साधु समागमात् ॥ ३२ ॥ प्रदानफलवत्तत्र द्रोहस्तत्र तथा फलः ॥ अपचारं गवां तस्माद्द्वर्जयेत्तद्युधिष्ठिर ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते
 अनुशास० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे नृगोपाख्याने सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ युधिष्ठिर उवाच दत्तानां फलसंप्राप्तिं
 गवां प्रब्रूहि मे नघ ॥ विस्तरेण महाबाहो न हितृष्यामि कथ्यतां ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनं ॥ ऋषेरुद्दालके वाक्यं नाचिकेतस्य
 चोभयोः ॥ २ ॥ ऋषिरुद्दालकिर्दीक्षामुपगम्य ततः सुतं ॥ त्वं मामुपचरस्वेति नाचिकेतमभाषत ॥ ३ ॥ समाप्तेनियमे तस्मिन्महर्षिः पुत्रमब्रवीत् ॥ उपस्य
 शनसक्तस्य स्वाध्यायाभिरतस्य च ॥ ४ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाबदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥